

Stof tot nadenken

'En laat de vrede van Christus, waartoe u ook geroepen bent in één lichaam, in uw harten heersen; en weest dankbaar. Laat het woord van Christus rijkelijk in u wonen, terwijl u in alle wijsheid elkaar leert en terechtwijst met psalmen, lofzangen en geestelijke liederen en in de genade zingt in uw harten voor God. En al wat u doet, in woord of in werk, doet alles in de naam van de Heer Jezus, terwijl u God de Vader door Hem dankt' (Kol. 3:15-17).

'Laten wij de belijdenis van de hoop onwankelbaar vasthouden (want Hij die beloofd heeft, is getrouw), en laten wij op elkaar achtgeven tot aanvuring van liefde en goede werken; en laten wij onze eigen bijeenkomst niet verzuimen, zoals sommigen gewoon zijn, maar elkaar vermanen en dat zoveel temeer naarmate u de dag ziet naderen' (Hebr. 10:23-25).

'Laat de vrede van Christus ... in uw harten heersen' (Kol. 3:15). Het gaat dus om vrede, echter niet om een geest van isolationisme: het is niet dat we niets met elkaar te maken willen hebben, maar, integendeel, dat we ondanks alles met elkaar verbonden blijven.

Stel dat ik iets pijnlijks heb meegemaakt met iemand in een bepaalde gemeenschap, moet ik me daar dan zo druk om maken dat het me verhindert om aan te zitten aan de Tafel van de Heer? Dat zou ik de ene fout beantwoorden met een andere fout; want als het juist zou zijn dat ik wegbleef, dan hadden anderen evenzeer die verantwoordelijkheid gehad.

Het is nooit gerechtvaardigd dat ik me overgeef aan zorgen over zulke zaken, maar ik mag de vrede van Christus laten heersen in mijn hart. We kunnen in alles handelen in overeenstemming met Christus, en het is heel belangrijk dat we dat diep laten doordringen tot ons hart.

'En weest dankbaar'; niet bezorgd of geïrriteerd, maar dankbaar! Alles wat fout is, moet geoordeeld worden; maar de beste voorbereiding op gezond oordelen is doen wat naar Gods gedachten is. En dat is misschien wel allereerst dit: onszelf oordelen.

J.N. Darby